

इंद्र उवाच कच्चित्सुखं स्वपिबित्वं बृहस्पते कच्चिन्मनोज्ञाः परिचारकास्ते ॥ कच्चिद्देवानां सुखकामोऽसि विप्रकच्चिद्देवास्त्वां परिपालयंति ॥ १ ॥ बृहस्पतिरुवाच
 सुखं शचे शयने देवराज तथा मनोज्ञाः परिचारकामे ॥ तथा देवानां सुखकामोऽस्मि नित्यं देवाश्चामां सुभृशं पालयंति ॥ २ ॥ इंद्र उवाच कुतो दुःखं मानसं दे-
 हं जवापां दुर्विवर्णं श्रुकुतस्त्वमद्य ॥ आचक्ष्व मे ब्राह्मण यावदेतान्निहन्मि सर्वास्तव दुःखं कर्तुं ॥ ३ ॥ बृहस्पति उवाच मरुत्तमा दुर्मघवन्यद्व्यमाणं महा-
 यज्ञेनोत्तमदक्षिणेन ॥ संवत्तो याजयतीति मे श्रुतं तदिच्छामिनसं तया जयेत ॥ ४ ॥ इंद्र उवाच सर्वांकामानुयातोऽसि विप्रस्त्वदेवनां मंत्रवित्सुपुरो-
 धाः ॥ उभौ च ते जरा नृत्यव्यतीतौ किं सर्वं तं स्तव कर्त्ता घविप्र ॥ ५ ॥ बृहस्पतिरुवाच देवैः सह त्वमसुरा नृणां जिघांसे चाप्युतसानुबंधान् ॥ यं यं समृद्धं
 पश्यसि तत्र तत्र दुःखं सपत्न्येषु समृद्धिभावः ॥ ६ ॥ अतोऽस्मि देवं देव विवर्णरूपः सपत्नो मे वर्धते तन्निशम्य ॥ सर्वोपायैर्मघवन्संनियच्छ संवत्तं वापां थिवं वा मरुत्तं ॥
 ७ ॥ इंद्र उवाच एहि गच्छ प्रहि तो जात वेदो बृहस्पतिं परिदातुं मरुत्ते ॥ अयं वै त्वां याजयिता बृहस्पतिस्तथाऽमरं चैव कश्चितीति ॥ ८ ॥ अग्निरुवाच अ-
 हं गच्छामि मघवन् दूतोऽद्य बृहस्पतिं परिदातुं मरुत्ते ॥ वाचं सत्यां पुरुहूतस्य कर्त्तुं बृहस्पते श्रुपचितिं चिकीर्षुः ॥ ९ ॥ व्यास उवाच ततः प्रायाद्भूमकेतुर्महात्मा
 बलानि सर्वाणि वीरुधश्चाप्यमृद्गन् ॥ कामाद्विमांते परिवर्त्तमानः काष्ठातिगोमातरि श्वेन दर्दन् ॥ १० ॥ मरुत्त उवाच आश्रयं मद्यपश्चात्तिरूपिणं वद्वि-
 मागतं ॥ आसनं सलिलं पाद्यं गां चोपानय वै मुने ॥ ११ ॥ अग्निरुवाच आसनं सलिलं पाद्यं प्रतिनंदां मि ते नघ ॥ इंद्रेण तु स मादिष्टं विद्विमां दूतमागतं ॥ १२ ॥
 मरुत्त उवाच कच्चिच्छोमो न्देवराजः सुखी च कच्चिच्चास्मान्नीयते धूमकेतो ॥ कच्चिद्देवा अस्य वशे यथा वत्स ब्रूहि त्वं मम कारुण्येन देव ॥ १३ ॥ अग्निरुवाच
 शक्रो भृशं सुसुखी पार्थिवेन्द्र प्रीतिं चेच्छत्यज रं वै त्वया सः ॥ देवाश्च सर्व वशगास्तस्य राजन्संदेशं त्वं शृणु मे देवराजः ॥ १४ ॥ यदर्थं मां प्राहिणो त्वत्सकाशं बृहस्प-
 तिं परिदातुं मरुत्ते ॥ अयं गुरुर्याजयतां नृपत्वां मर्त्यं संतममं रत्वां करोतु ॥ १५ ॥ मरुत्त उवाच संवत्तो याजयिता द्विजो मां बृहस्पते रं जलिरेष तस्य ॥ न चै-
 वासौ याजयित्वा महेन्द्रं मर्त्यं संतयाजयन्नद्य शोभेत् ॥ १६ ॥ अग्निरुवाच ये वै लोका देवलोके महान्तः संप्राप्य सेतान् देवराज प्रसादात् ॥ त्वांचेदसौ याजये-
 द्वै बृहस्पतिर्नूनं स्वर्गं त्वजयेः कीर्त्तियुक्तः ॥ १७ ॥

कच्चिदिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥